Isaac Becerra: un «Zamora» construït des de zero a Montilivi

Arribat gairebé en l'anonimat, s'ha convertit en el «Zamora» de Segona i una peça molt cotitzada.

Isaac Becerra

Isaac Becerra és el porter menys golejat de Segona (26) a vuit jornades del final de la lliga, un pas més després de la seva explosió al Girona Quan va arribar el 2012 s'havia plantejat deixar el futbol per opositar a mosso d'esquadra i ara acumula 91 titularitats consecutives

JORDI ROURA | GIRONA

L'estiu de 2012 Isaac Becerra va descartar seguir al segon filial del Madrid, a Tercera Divisió. El club blanc el volia, però ell sabia que amb prou feines tindria oportunitats per jugar. Havia estat també al futbol base del Barça i de l'Espanyol. Havia jugat, fins i tot, al mateix equip que Leo Messi, tot i que això, quan tens 23 anys, no serveix de gaire res si no pots demostrar la teva vàlua al camp.

L'avui «Zamora» de Segona A, amb només 26 gols rebuts en 34 jornades de Lliga, va arribar-se a plantejar deixar el futbol i buscar-se una feina. Li hauria agradat opositar per ser Mosso d'Esquadra «del grup dels antiavalots», confessa. «No tenia equip i vam haver de parlar amb la meva dona sobre què fèiem. Li vaig dir que si no sortia alguna opció seriosa a Segona B o a Segona A, de la qual poguéssim viure, m'hauria de posar a treballar», recordava a Montilivi un Becerra que va cremar l'últim cartutx abans d'aquesta decisió dràstica. I li va sortir bé. Tant que quatre anys després és un dels porters més cotitzats de la categoria, després d'haver explotat a Girona fent-se des de zero en el futbol professional.

Becerra havia conegut Rubi a l'Espanyol «i un dia, mirant per Internet, llegint notícies, vaig veure que el Girona buscava un porter i que ell era l'entrenador». No s'ho va pensar. Li va trucar i se li va oferir «assumint qualsevol rol, ja sabia que si venia era per ser suplent de Dani Mallo i que el meu objectiu era aprendre, perquè no tenia cap experiència en aquesta categoria».

Rubi va ser qui el va fer debutar en un partit de Copa al camp de l'Sporting (el Molinón és el seu estadi favorit «perquè m'hi vaig estrenar i perquè és un escenari de Primera») i també li va donar l'ocasió de tastar per primer cop la Segona A el febrer de 2013 a Las Palmas (5-2). Tot i aquell resultat, Becerra va acabar prenent la titularitat a Mallo i va ser ell qui va disputar els partits de play-off d'ascens contra Alcorcón i Almeria. Des d'aleshores ningú li ha pogut discutir res sota els pals. Ha jugat 126 partits de lliga (incloent-hi els de dues promocions) amb

el Girona i ja és el segon futbolista de l'actual plantilla, només superat per Felipe, que més aparicions acumula de blanc-i-vermell a Segona divisió.

«Estic molt agraït a Rubi per l'oportunitat que em va donar i també al Girona, perquè si el club no hagués confiat en mi no seria aquí ni tindria el nom que m'he pogut fer», assegura, sincer. Una mica més de tres anys després del seu debut a la Lliga ha aconseguit ser el porter menys golejat del campionat i ja enllaça 91 titularitats seguides amb el Girona en lliga.

L'últim partit que es va perdre va ser la visita al Sabadell (4-0) el 8 de març de 2014, l'últim amb Javi López a la banqueta. Una setmana abans s'havia lesionat després de xocar amb el davanter del Còrdova Arturo i per precaució els metges el van fer descansar una jornada, en què va ser rellevat per Palatsí. El 16 de març tornava a la porteria (0-1 contra el Múrcia). Era l'estrena de Pablo Machín. I no se n'ha mogut.

«Si respons al camp és lògic que l'entrenador confiï en tu, però jo toco molt de peus a terra i sé que ningú és indiscutible. Això es pot acabar en qualsevol moment si tens tres o quatre badades», argumenta el porter del Girona.

Sobre els seus 126 partits amb l'equip a Segona explica que «he tingut poques lesions, he rendit a un bon nivell i els entrenadors han confiat en mi». Ara el repte aquest any és acabar la lliga com el menys golejat. Diu que ja s'ho va marcar a l'inici de curs parlant amb el preparador de porters (Omar Harrak). Té clar, però, que «m'estimo més rebre dos o tres gols i que el meu equip guanyi que no pas deixar la porteria a zero i haver-me de conformar amb un sol punt». Aquest any, després de 34 jornades, ja en porta 13 sense haver encaixat. El curs passat en va arribar a fer 21.

Si l'equip manté la progressió d'aquesta segona volta és indiscutible que optarà a jugar el play-off. Isaac, aquest any sí? No és mulla, «És aviat encara per dir-ho. Queden vuit jornades i només podem pensar en el partit d'Albacete. El que està clar és que aquest any encara no ens hem posat mai entre els sis primers i que la pressió la tenim igual perquè estem obligats a guanyar per no quedar despenjats. Una mica com el que ens trobarem a Albacete, perquè ells, en la seva lluita per la permanència, també necessiten imperiosament els tres punts».

El porter barceloní està «molt a gust» al club i a la ciutat. Aquest mes de juny acaba contracte i, de moment, no vol parlar de la renovació. «No vull saber res de fora ni de la possible ampliació amb el Girona, estic al marge i només centrat a fer un final de temporada magnífic i que pugem a Primera. Del meu futur no en parlaré fins que s'hagi acabat el curs», subratlla. Dóna, això sí, una petita gran pista: «tots els jugadors volem arribar a Primera. No sé què pot passar, però aquest és el meu objectiu». Becerra entén que el club, per boca de Quique Cárcel, hagi dit que potser activen altres opcions si l'acord segueix sense tancar-se.

Tot hauria estat més fàcil si Caballero (Lugo) el 7 de juny passat no hagués amargat la festa de l'ascens. «Sí, segurament ara mateix és el meu ogre particular perquè sempre que ens enfrontem, em marca (ho va tornar a fer aquest curs en lliga). Abans ho havia sigut Charles, quan estava a l'Almeria».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/22/zamora-construit-des-zero-montilivi/779112.html?utm_source=rss